

gets Flertal ifjor var af en anden Mening; thi det var ogsaa ifjor Meningen, at kun i een Genføende skulde Stiftstidenden træde i Stedet for selve Stiftstidenden. Og naar han kom tilbage til, at det var helt og holdent en Samarbejdelse af, hvad der først blev forelagt, saa kan jeg ikke erkjende dette. Ifjor stillede Udvalget sig principalt paa det Standpunkt, at Stiftstidenden helst burde være i Forbindelse med Retstidenden. For Øvrigt finder jeg ikke Anledning til at udtale mig videre herom; jeg skal kun bemærke, at jeg anbefaler Forslaget under Nr. 4 til Vedtagelse, nemlig at „10“ skal forandres til „15“, thi jeg tror virkelig, at naar vi have givet vedkommende Privilegiehavere 10 Mar, uden at tage Noget fra dem strax, taler Billedligheden for, at vi give dem 15 Mar, da de jo strax begynde med at miste Noget.

Morf. Jeg synes, at vi have talt saa vittig til hinanden ved 1ste Behandling med Genfyn til det at staa paa „Stiftstidende-Standpunkt“, som vi efter fattig Leilighed kunde, at det ikke er med min gode Villie, at vi optage den Slags Tingpaang. Det ærede Medlem har optastet det Spørgsmaal, hvem der vil vinde ved denne Sag, og saa siger jeg, at det er givet, at Publikum ikke vil vinde derved. Stiftstidenderne vil i alt Fald tabe derved; men der er muligvis Andre, der vil vinde derved; det maa saa vel blive Folkeblad-Standpunktet, der vil vinde derved. — Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at jeg forrige Gang, jeg talte, har opfattet Situationen galt med Genfyn til, hvad der blev stillet ifjor, jeg tror ikke, at det, som her foreligger, er det Samme; thi det er aldeles klart, at have de Herrer i Mar — hvad jeg ikke har undersøgt — optrykt Forslaget om den Ordning, som der skulde være med Genfyn til Bekjendtgjævelser i andre Tidender, det Forslag, som blev vedtaget ifjor (Ørdsføreren: Som blev stillet ifjor!), eller det, som blev stillet ifjor — have de optrykt det, saa have de optrykt det med den enorme Indholdsmodsigelse, som der er i den sidste Sætning, og som kun det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) reddede dem fra ved at foreslaa at afstemme den. Denne Sætning kan kun indeholde den Mulighed, at Meningen netop var, at Stiftstidenderne skulde besørge Bekjendtgjævelserne trykte i disse andre Blade for Betaling, men naturligvis vedblive som Stiftstidender at optage dem alligevel. Jeg kan nu ikke tænke mig, at det ifjor foreslaaede, i hvis Redaktion jeg ingen Lod eller Del havde, kunde være passeret Behandling her i Thinget i en saa uheldig Skikkelse, thi der tales i denne sidste Sætning om et Paalæg som eksisterende, hvorefter der i Forveien ikke har været nogenjombestemt Tale. Derfor det imod min Forudsætning er Tilfældet, at de Herrer allerede ifjor have redigeret i den Grad urede, saa har jeg ikke Noget at sige. Jeg forudsætter, hvad der var Meningen, efter Sammen-

melsen forrige Gang, hvor jeg for Øvrigt ikke deltog i Debatten.

Ørdsføreren: Ja, jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der dog ogsaa kunde tænkes en anden Grund, det var den, at vi ifjor mente, at Pengene skulde gaa gjennem Stiftstidenderne, og at det blev Stiftstidendernes Sag at betale de retslige Rundgjævelser, men at vi ikke ønskede dette Omstød, og at vi derfor i Mar kunde lade dette Sidste udgaa. Der var jo først foreslaaet en noget anden Affattelse, men Manden og Tanken er fuldstændig den samme som ifjor. Jeg tror, at det ærede Medlem for Hifted Amts 4de Valgkreds (Schjørring), der ifjor var Ørdsfører, vil give mig Ret heri.

Judenrigsministeren: Jeg ønsker ikke at deltage i Debatten, men vil kun tilbagekalde i de Herrer's Grundring, at jeg ved 2den Behandling erklærede mig ude af Stand til paa Regjeringens Vegne at modtage Lovforslaget, som det da foreslaa. Jeg er fremdeles trods den Overveielse, som den ærede Ørdsfører har udtalt, at der er skjænket Sagen i Udvalget, af den Overbevisning, at det ikke er nogen praktisk eller nogen formaalstjenlig Ordning, man vil give, navnlig paa Grund af Forslagets § 1. Jeg kan ikke erkjende Nødvendigheden af, at man partout vil tvinge Regjeringen til at være Moisredaktør, og endnu mindre kan jeg indlade mig paa, at man to Mar, efter at man har udgivet en Lov, hvorefter Ministeraltidenden skulde udgives, nu ønsker at slaa den ihjel og indføre en anden i Stedet for, som man ikke en Gang tør vente, at de, for hvem den er bestemt, ville læse. Med denne principielle Uoverensstemmelse har jeg anset det for at være unyttigt, om jeg vilde forsøge paa at komme overens med Udvalget, og da de Herrer ved at sammenligne det oprindelige Udkast med det foreliggende ville se, at der ikke er en Løddel tilbage af det oprindelige, men at man derimod har skrevet det om og forandret det ikke blot i Formen, men ogsaa i Principet, betragter jeg dette Forslag som et rent privat Forslag, om hvilket jeg er nødt til at tilføje, at jeg desværre ikke er i Stand til at hjælpe det videre frem i Verden.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Endringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalgets Flertal (Dam, Jaaborg, O. Larsen, Th. Nielsen, Tauber og Winther):

I 1ste Linie udgaa: „enten“ og i 3die Linie: „eller i Stiftstidenderne“, vedtoges med 51 St. mod 11.

Endringsforslag under Nr. 2 til samme Paragraf af Samme;